

List Jakuba

Rozdział 3

1. Niech się was wiele mistrzami nie stawia, bracia moi, wiedząc, iż większy sąd odniesiecie. **2.** Abowiem w wielu upadamy wszyscy. Jeśli kto w słowie nie upada, ten jest mąż doskonały; może też wędzidłem kierować wszystko ciało. **3.** A jeśli koniom wędzidła w gęby wprowadzamy, aby nam posłuszne były, i wszystko ich ciało obracamy. **4.** Oto i okręty, wielkie będąc, i gdy je srogie wiatry pędzą, obracane bywają od malutkiego steru, gdzie woła sterującego zechce. **5.** Tak i język małyć wprowadzie członek jest, ale wielgie rzeczy podnosi. Oto jako mały ogień, jako wielki las spala. **6.** I język jest ogień, powszechność nieprawości. Język postanowiony jest między członkami naszymi, który plugawi wszystko ciało i zapala koło narodzenia naszego, zapalony od piekła. **7.** Abowiem wszelkie przyrodzenie zwierząt i ptaków, i płazów, i innych, uskromione bywa i okrócone jest od przyrodzenia ludzkiego. **8.** Lecz języka żaden z ludzi nie może okrócić: złe niespokojne, pełen jadu śmiertelnego. **9.** Przezeń błogosławimy Boga i Ojca, i przezeń przeklinamy ludzi, którzy na podobieństwo Boże sprawieni są. **10.** Z tychże ust wychodzi błogosławieństwo i przeklęstwo. Nie ma to tak być, bracia moi. **11.** Izali źródło z tegoż poniku wypuszcza słodką i gorzką wodę? **12.** Izali może, bracia moi, figa winne jagody rodzić abo winna macica figi? Tak ani słona słodkiej wody uczynić nie może. **13.** Który mądry i ćwiczony między wami? Niech pokaże z dobrego obcowania sprawę swą w cichości mądrości. **14.** Lecz jeśli zazdrość gorzką macie i spory by były w sercach waszych, nie chcecie się chlubić i kłamcami być przeciwko prawdzie. **15.** Abowiem nie jest ta mądrość z góry zstępująca, ale ziemską, cielesną, diabelską. **16.** Bo gdzie zazdrość i spór, tam niestateczność i wszelaka zła sprawa. **17.** Lecz która jest z góry mądrość, naprzód jest ci czysta, potym spokojna, skromna, łączna ku namówieniu, przyzwalająca dobrym, pełna miłosierdzia i owoców dobrych, nie szacująca, bez obłudy. **18.** A owoc sprawiedliwości w pokoju bywa siany pokój czyniącym.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuity, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.